

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227
2-8-2

IN SPIRIT
FOREIGN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 158

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, AUGUST 19, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Nixon obljubil pomoč katoliškemu šolstvu

Predsednik ZDA je na slavnostni večerji konvencije Kolumbovih viteзов v New Yorku izjavil, da je treba zapiranje privatnih šol ustaviti in okreniti v obratno smer.

NEW YORK, N.Y. — Predsednik Nixon je v torek zvečer govoril na konvenciji Kolumbovih viteзов. Obljubil je pomoč in podporo stališču kardinala Terenceja Cooke o potrebi in možnosti najti pot in način podpiranja katoliških šol kljub odločitvi Vrhovnega zveznega sodišča.

Predsednikov govor je prekinilo ponovno navdušeno ploskanje, ko je dejal: V času, ko gledamo te privatne in župnijske šole, ki dajejo poudarek verskim veljavam, zapirati po eno vsak dan, se moramo odločiti ustaviti ta tok in ga obrniti nazaj. Vi lahko računate na mojo podporo pri tem.

Kardinal Terence Cooke je nakazal, da je mogoče katoliško šolstvo podpirati posredno, ko je Vrhovno sodišče odločilo, da neposredno podpiranje po ustavi ni dopustno. Doslej so podpirali iz javnih sredstev učenje splošnih predmetov, ki je v katoliških šolah popolnoma enako onemu v javnih. Zdaj to ni več dopustno, ni pa prepovedana podpora starejšim šolarjem za šolanje otrok v šolah po njihovi izbiri.

Predsednik je sicer govoril večji del o gospodarskih ukrepih, o potrebi njihovega moralnega podpiranja in podpiranja z žrtvami, da bo mogla Amerika uspešno tekmovali z drugimi gospodarsko razvitimi državami sveta in voditi svobodni svet v obrambi njegove svobode. Poslušalce je zagotovil, da se Amerika ne bo obrnila sama vase in zašla v izolacionizem.

Turistične dolarje rabili za varčevanje!

LJUBLJANA, SRS. — V Jugoslaviji je do sedaj dobil vsak potnik z rednim potnim listom \$32 v gotovini za potne stroške. Pokazalo se je pa, da del teh zneskov ni bil porabljen za potne stroške, ampak je jadno odromal nazaj v banke v obliki pologa na devizne račune.

Tako sploh ni bil porabljen za potne izdatke. Narodna banka je zato sklenila, da bo "turistom" izplačevala v gotovini le \$7, dočim bodo \$25 dobili v čeku.

S turističnim prometom se leto ne pohvalijo. Nagaja je leto vreme. Prevladuje suša; kadar dežuje, je dežja preveč, pa tudi toča pada vmes. To se je pokazalo pripetitju v avgustu. Se ostrkrži so prehodi od lepega na slabo vreme na Hrvaškem, kjer je toča napravila dosti škode poljskim pridelkom.

Poravnajte naročnino, če le mogoče, na prvo obvestilo!

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma jasno in soparno. Najvišja temperatura okoli 88.

Sirija in Jordanija zbirata čete na meji

AMAN, Jord. — Jordanija trdi, da zbira Sirija na njeni meji močne vojaške sile od pretekle sobote. V odgovor je tudi jordanijska vlada poslala na sever močnejše vojaške enote. Sirija je kot znano zaprla mejo napram Jordaniji, prekinila s to redne diplomatske zveze in prepovedala prelete jordanijskim letalom preko svojega ozemlja.

Do spora je prišlo, ko je kralj Husein udaril po palestinskih gverilcih v Jordaniji in jih z nekaj izjemami uničil. Sirija je del gverilcev, ki so pribežali iz Jordanije, sprejela in jim, tako trdijo v Amanu, dovolila streljanje preko meje v Jordanijo. Ko je ta na to odgovorila, je prišlo do streljanja med sirijskimi in jordanijskimi vojaškimi silami.

Sirija čuva proti Jordaniji pri drugih arabskih vladah, pa brez posebnega uspeha, če ne upoštevamo Iraka in Libije, ki obadva vodita močno levičarsko politiko.

Gen. G. A. Lincoln nadzira izvajanje določil zamrznitve

WASHINGTON, D.C. — Gen. George A. Lincoln, načelnik zveznega Urada za izredno pripravljenost, ki se običajno ukvarja s koordinacijo pomoči po nesreči prizadetim področjem, je bil imenovan za vodnika glavnega urada za nadziranje določil zamrznitve plač, cen in najemnin.

Po vsej deželi bo ustanovil 10 uradov, ki bodo nadzirali vsak en del dežele v pogledu izvajanja novih gospodarskih določil.

Tajfun Rose je pokončal okoli 90 ljudi

HONG KONG. — Do večerja so potegnili iz morja in izpod podrtij 26 trupel oseb, ki jih je pokončal tajfun Rose. Pričakujejo, da jih bodo našli v ruševinah in v razbitinah ladij vsaj še 63.

Tajfun Rose je bil eden najhujših, kar jih je ta del Azije dočivil v zadnjih letih.

Navodila o zamrznitvi pojasnjujejo določila

Zvezna vlada je izdala začasna navodila in tolmačenja za v nedeljo izdano zamrznitev cen in plač.

WASHINGTON, D.C. — Zamrznitev cen, plač in najemnin je bila objavljena, tolmačenja in podrobna navodila pa šele delno včeraj, ostanek pa pričakujejo danes ali jutri. Med tem se je prvič sestal predsednikov osemčlanski svet za določanje in nadziranje življenjskih stroškov. Njegova naloga je tolmačiti določila odredbe o zamrznitvi v posameznih spornih in nejasnih slučajih.

Na tisoče vprašanj prihaja v zvezne urade, ki zahtevajo naglih odgovorov, ko dežela izvaja določila zamrznitve cen, plač in najemnin.

Osnovno načelo za plače pravi, da so veljavne le one delovne pogodbe, ki so bile v celoti dogovorjene in potrjene tako od strani delavstva kot od strani podjetnikov in so dejansko že stopile v veljavo najkasneje do 14. avgusta. Če sklenjene pogodbe niso bile od obeh strani potrjene, bo treba na njihovo izvedbo počakati, dokler čas zamrznitve ne mine.

Sporno je vprašanje plač učitelstva, ki so bile dogovorjene, pa bi jih začeli plačevati šele v septembru, ko se začne redni šolski pouk.

Slična vprašanja so nastopila na področju cen. Posebne prodajne cene za avgust bodo večinoma morale veljati za vso dobo zamrznitve, če ne bo drugače odločeno, kar pa se bo nemara zgodilo le v redkih izjemnih slučajih.

Helikopter eksplodiral: 37 vojakov ZDA mrtvih

PEGNITZ, Nem. — Ameriški vojaški helikopter vrste Chinook je na poletu iz Ludwigsburga v bližini Stuttgarta proti večbališču na Gornjem Bavarskem eksplodiral in treščil na tla. Vseh 37 vojakov v njem je bilo mrtvih.

Zlato si utira pot do stare veljave

Žav tudi velike žrtve. Nobena država ni mogla na primer šariti s proračunskimi primanjkljaji, še manj pa s primanjkljaji v plačilnih bilancah. Če je poskušala, se je tečaj njegovega denarja začel zibati, zlato je pa izgnilo iz prometa. Zato smo takrat res imeli svetovno gospodarstvo, ki je bilo nekaj vredno in ki se ga danes le redkokdaj spominja.

Po prvi svetovni vojni so se razmere v mednarodnem gospodarstvu temeljito spremenile. Zapihal je nov veter, sovražni zlati veljavi. Anglija je sicer napravila obupen poskus, da da svojemu funtu nekdanjo zlato veljavo, pa je njen poskus postal žrtev znane medvojne gospodarske krize, ki je končno prisilila tudi pokojnega Roosevelta, da je ukinil ameriško zlato veljavo. Ali je izbral pravilno taktiko, o tem se strokovnjaki prepirajo še danes. Ostalo je le dejstvo, da je zlato postalo navadno blago, ki se njegova vrednost določa na svobodnih trgih, ki jih je pa malo.

V naši deželi je trgovanje z zlatom izredno omejeno, pravih trgov zanj ni. To se je ponovno pokazalo pred par

Prisrčen sprejem romarjev iz Slovenije tudi pri Mariji Vnebovzeti

Včeraj dopoldne so obiskali romarji iz Slovenije slovensko župnijo Marije Vnebovzete, kjer je ob devetih dopoldne škof dr. M. Držeknik skupaj s škofom dr. Jenkom, koroškim župnikom A. Čebuljem in 12 drugimi duhovniki sodaroval sv. mašo. Po sv. maši je bil sprejem gostov v šolski dvorani. Popoldne so se ti oddeljali proti Niagarskim slapovom, od tam pa danes v Toronto, od koder odlete domov.

Dr. J. Jenko,
škof koprski

Dr. M. Držeknik,
škof mariborski

CLEVELAND, O. — Podobno kakor je v torek popoldne in zvečer sprejela župnija sv. Vida, tako je tudi včeraj dopoldne župnija Marije Vnebovzete v Collinwoodu prisrčno sprejela v svoji sredi rojake-romarje iz domovine, ki so prišli k zadnjem nedeljski posvetitvi slovenske kapele Marije Pomagaj z Brezij v ameriškem narodnem svetišču Marjinem v Washingtonu, D.C., in ki so nato še za dan in pol prihiteli na obisk k rojakom v Cleveland, O.

Ze kar celo uro pred sv. mašo so se začeli včeraj zjutraj zbirati rojaki pred cerkvijo Marije Vnebovzete k sprejemu. Pol ure pred začetkom sv. maše sta dva velika avtobusa pripeljala romarje iz Sheraton hotela, kjer so bili prenočili. Čeprav je bila njihova noč od torja na sredo zelo kratka, so vendar vstali polni novih lepih pričakovanj čisto sveži. Oba dneva njihovega bivanja med nami sta bila

prijetna, krasna, ne prevročna. Kakor pri Sv. Vidu tako so sprejeli romarje tudi v Collinwoodu prvi zvonovi tamkajšnje slovenske cerkve. In tudi collinwoodsko srečanje rojakov je bilo nadvse ganljivo. Beseda v prvem trenutku ne enim ne drugim kar ni mogla z jezika, tako so obojni bili ganjeni. Govorila pa so srca, obrazi, oči. Vsem so bile v tem trenutku solze v obeh.

Krasna collinwoodska slovenska cerkev, o kateri se ne da reči, da je majhna, je bila ob 9. uri, ko se je začela sv. maša, skoro popolnoma zasedena. Maševali so pri oltarju mariborski škof dr. Maksimilijan Držeknik, koprski škof dr. Janez Jenko in župnik iz St. Lenarta pri Sedmih studenih na Koroškem Avguštin Čebulj, duhovnik krške škofije, urednik mesečne kulturne revije koroških slovenskih rojakov "Družina in dom", član glavnega odbora Družbe sv. Mohorja Celovcu itd., ki je na po-

svetitvi slovenske kapele v Washingtonu preteklo nedeljo skupaj s šmihelskim dekanom-župnikom Kristom Sriencom in s Francem Hudlom, ravnateljem dijaških domov Družbe sv. Mohorja v Celovcu, zastopal Družbo pri tej za ves naš narod — doma, v zamejstvu in zdomstvu — tako pomembni slovenosti. S temi je zbrano okrog glavnega oltarja somaševalo še 12 drugih slovenskih duhovnikov.

Med sv. mašo je imel govor mariborski škof dr. Držeknik. Govoril je o Mariji naši materi, kaj je bila ona pomenila našemu narodu v njegovi preteklosti, kaj mu je danes in kaj naj mu bo tudi v njegovi prihodnosti. Če ji bomo ostali zvesti še vnaprej tako, kakor smo ji bili v vsej zgodovini svojega 12-stoletnega krščanstva, nam bo ostala gotovo zvesta tudi ona. Kakor nas je bila reševala v najhujših dneh naše preteklosti, tako nas bo prav gotovo varovala tudi v današnjih za Cerkev in narod tako nevarnih dneh. Nato se je še posebej ustavil ob Mariji Vnebovzeti, kateri je posvečenih največ cerkev na Slovenskem, med njimi tudi ta, v kateri smo bili zbrani.

Medtem ko je pel med sv. mašo pri Sv. Vidu v glavnem tamkajšnji cerkveni pevski zbor, je bilo pri sv. maši pri Mariji Vnebovzeti ljudsko petje. To je namreč v tej slovenski clevelandski župnijski skupnosti še prav posebej priljubljeno. Za orglami je bil g. Martin Rakar. Kakor pri Sv. Vidu tako so tudi pri Mariji Vnebovzeti zaključili sv. mašo z mogočno cerkveno himno "Posvobod Boga" in z eno izmed najbolj ganljivih naših ljudskih Marijinih pesmi z "Marija, skoz življenje voditi srečno znaš".

Po sv. maši so se gostje-romarji in tukajšnji rojaki zbrali v tamkajšnji šolski dvorani. Medtem pa so jih dobre collinwoodske slovenske žene in matere in dekleta ljubeznivo pogostile. Vmes se je zahvalil rojakom iz domovine za obisk tudi collinwoodske slovenske župnije rev. dr. Pavel Krajnik. V imenu gostov-romarjev je za zaključek še zadnjič med nami spregovoril koprski škof dr. Janez Jenko. Zares, očetovska je bila ta njegova poslovilna beseda. Vsem je globoko segla v srce. Vemo, na kako kritični točki slovenske zemlje leži njegova škofija in kako težka je škofova služba danes v Sloveniji. Zato še prav posebno čuti vso odgovornost, katero ima kot pastir svoje črede.

Malo pred 11. uro sta izpred cerkve odpeljala avtobusa goste spet v hotel, da se pripravijo za odhod k Niagarskim slapovom. Pred tem so fotografirali še zadnjič uprli leče svojih aparatov, da vsaj ne sliki ohranijo sebi in nam za spomin tako ljube in drage obraze.

Obisk romarjev-rojakov bo ostal ne samo nam, ki so nas obiskali, marveč, upajmo, tudi njim, ki bodo danes odleteli domov iz Toronta, za vse življenje drag spomin.

Večina v kmetijstvu
HELSINKI, Fin. — Večina 3.5 milijona prebivalcev Finske se preživlja s poljedelstvom in živinorejo.

Iz Clevelanda in okolice

RAZNASALCA ISČENO — Uprava Ameriške Domovine nujno išče zanesljivega raznasalca za 72. cesto, do Aberdeen in Cornelia Avenue. Starost nad deset let. Prijavite se v uradu ali kličite 431-0628.

Seja — Društvo Dvor Baraga št. 1317 katoliških borštarnjev ima jutri večer ob 8. uri redno sejo. — Assessment bodo pobirali od 6.30 dalje.

Zupani bi bili radi — Za županske kandidate se je prijavilo skupno do včeraj, ko je potekel rok za prijave 11 oseb, 5 demokratov, 2 republikanec, 1 socialist in 3 neodvisneži. Pri primarnih volitvah se bosta dajala za republikansko zaupanje R. Perk in G. Voinovich; pri demokrati pa J. Carney, A. Garofoli, P. Gerity in A. J. Russo, med neodvisneži čaka na glavne volitve v novembru posebno črna kandidat A. R. Pinkney.

Tudi za mestni svet kandidatov na pretek —

Kot za župana kandidira cel trop tudi za mestni svet. V 23. vardi ima E. J. Turk tri tekmece, Donald F. Carey, 1272 Addison Rd., Willia Hill, 5713 Dibble Ave. in Josepha Lamont, 1060 E. 67 St. John D. Cimperman v 22. vardi ima tekmece v Richardu M. Zwoleniku, 13411 Puritas Ave. John J. Prince v 32. vardi ima dva tekmece, Nicholas M. DeVito, 17801 Brian Ave. in Donno L. Devlin, 18125 Lake Shore Blvd.

Iran priznal Peiping

TEHERAN, Iran. — Vlada Irana je priznala pretekli torek vlado v Peipingu kot edino zakonito predstavništvo Kitajske. Poslanik Cangkajškove nacionalne vlade je zapustil takoj nato Iran.

— Avstralija je prva na svetu v produkciji volne.

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Rdeči še dalje vstrajno napadajo vojaške postojanke tik južno od Demilitarizirane cone. Včeraj je prišlo do obsežnih bojov, ki so trajali 12 ur. Po uradnem poročilu naj bi padlo 142 rdečih, Južnih Vietnamcev pa 22. Rdeče so zasipala z bombami B-52 letala in težki topovi enot Sedme flote.

WASHINGTON, D.C. — Danes se sestanejo tu vodniki AFL-CIO z delavskim tajnikom Hodgesonom in predsednikom-v svetovalec, proračunskim direktorjem Schuitzem na razgovor o novih predsednikovih gospodarskih ukrepih. BELFAST, S. Ir. — Včeraj so vojaki ustrelili dva demonstranta, kar je znova razburilo katoličane in jih poglalo v nove nemire.

BERLIN, Nem. — Poslaniki štirih velikih sil so po sestanku objavili, da so dosegli precejšen napredek in da se bodo sestali znova prihodnji ponedeljek.

DAMASK, Sir. — Vodniki Egipta, Sirije in Libije so se tu na sestanku domenili o vseh podrobnostih povezave vseh treh držav v novo Arabsko federacijo, ki bo uradno proglašena 1. septembra.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 158 Thursday, Aug. 19, 1971

Tito želi preobraziti stranko

Bili so časi, ko je bil Tito zaverovan v številke. Pred očmi mu je bila milijonska partija. Upal je, da bo s številom napravil na vse jugoslovanske narode tak vtis, da mu bo politika šla kot po maslu. Pa se je kmalu prepričal, da se moti. Prezrl je drugo pravilo, ki bolj drži: v stranko, ki si lasti oblast za zmeraj, drvi vse, kar se rado greje na uradnem soncu. Zato se je prva leta po vojni nateplo v stranko toliko tovarišev, ki niso bili za nobeno rabo, režimu pa v breme, ki sedaj ne ve, kaj bi počel z njimi. Že pred leti je vzdihoval po "kadrovski" stranki, kjer naj se nabere cvet in sol delovnih ljudi, dočim je vero v "množično" stranko moral spremeniti v skrb, kam naj usmeri partijsko politiko.

Dogodki zadnjih par let v Jugoslaviji so ga znova in znova prepričali, da naj se Zveza komunistov Jugoslavije vrne h "kadrovski" partiji. To stališče je še podprla zadnja organizacijska sprememba ZKJ, ko je stranka dejansko razpadla v šest republiških s pokrajinskimi priveski v Vojvodini in na Kosovem.

Tito je na drugi strani še pred kratkim na svojem shodu v Beogradu trdil kar naravnost, da je stanje v deželi tako, da je edino še kompaktna ZKJ tista vez, ki drži državo pokonci. Koliko more biti vredna država, ki jo drži na nogah le diktatorska stranka s političnim monopolom, o tem nam zgodovina daje dosti dokazov. Težko si je zamisliti hujšo obsodbo o usodi Jugoslavije, kot jo je — najbrže nehoti — izrekel sam Tito. Še hujše je, ako je to res, kar Tito trdi.

Če je partija hrbtenica države, potem mora biti hrbtenica močna in samozavestna. Kako naj bo partija solidna, ako ima toliko glav, ki vsaka misli drugače in se usmerja nekam drugam, tudi na to vprašanje nam zgodovina ne da zadovoljivih odgovorov. ZKJ ni le razcepjena in usmerjena v najmanj 6 pravcev, je tudi bolna v svojem članstvu. Tito sam prizna, da je v njem polno članov, ki spadajo drugam, ne pa med njegove tovariše, na primer v Socialistično zvezo delovnega ljudstva ali kaj podobnega.

Iz teh Titovih pripomb bi se dalo sklepati, da si "stari" želi monolitno kadrovsko partijo s primeroma majhnim številom članstva, zato pa morajo biti partiji taki, kot so bili med vojno in takoj po vojni.

Debat o teh vprašanjih je treba začeti kmalu. Tito misli, da se mora to zgoditi že v prvi polovici oktobra, torej takoj po poletnih počitnicah. Do takrat bo pa Tito imel še priliko, da kaj več pove o svoji zamisli. Molčati ne bo mogel, kajti vprašanje preobrazbe partije in zmanjšanje števila članov zadene v živo na stotisoče tovarišev, ki ne bodo imeli mirnega spanja, dokler ne vedo, kakšna bo njihova usoda.

Ko bodo dobili pojasnila, kaj vodstvo misli o tem, bo marsikateri postavljen v zelo neprijeten položaj. Na primer:

Tito trdi, da stranka mora biti le ena, da so sedanje republiške organizacije le deli partije in ne nekaj samostojnega. Pa recimo, da zmaga to načelo. Kakšna bo potem SFRJ, ako bodo tovariši v republikah istočasno deli partije, obenem pa voditelji "suverenih" narodov in republik. Ker v komunizmu velja načelo, da je država le orodje partije, je jasno, da bo monolitna partija kaj kmalu spremenila Jugoslavijo nazaj v staro centralistično državno tvorbo z vsemi napakami, kar jih na jugoslovanskem centralizmu že do sedaj poznamo. Ali ne bo po tej poti Titova partija prišla do dežja pod kap? Ali tak političen razvoj ne bo pognal dežele v nov val nezadovoljstva, ki bi utegnil zmlati tudi novo partijsko tvorbo?

Seveda ne bodo tovariši govorili pri obravnavanju teh vprašanj tako naravnost in odkrito, kot je tu napisano. Takega poguma še nimajo. Zato se bodo vrteli okoli obrabljenih gesel: "demokratski centralizem", "samoupravna federacija ali konfederacija" itd. Take besede bodo samo pokrivale bistvo precepa, ki bo vanj zašla jugoslovanska politika. Precep se bo izražal v tem: V partiji naj zavladajo demokratski centralizem, republiške stranke naj bodo poslušni organ glavnega odbora ZKJ. Vsi tovariši brez izjeme se bodo pa morali ravnati po navodilih iz izvršnega biroja, ki bo najbrže ostal glavni partijski organ. V domačih republikah sicer lahko govorijo, kar hočejo, toda ubogati bodo morali strankino centralo v Beogradu.

V republiških uravah bodo slepili ljudi še naprej s suverenostjo, neodvisnostjo itd. Tako bo v Beogradu dejansko vladal demokratski centralizem, ki ga bo izvajala federalna vlada po navodilih iz partije, v republikah se bodo pa demokratskemu centralizmu klanjali na znotraj, na zunanaj pa uganjali demagogijo z republiško samostojnostjo. Koliko časa bo ta igra lahko slepila javnost, je težko reči.

Verjetno bo ta politična dvočelnost ubila še tisti ostanek zaupanja v partijo, kar ga sedaj še je.

Drug hud oreh na Tita bo preobrazba partije v kadrovsko. Tu bo treba pomagati tovarišem, da odidejo v razne drugorazredne partijske formacije, na primer v SZDL, Zvezo mladine, sindikate, partizanska društva itd. Seveda bodo vsi nezadovoljni, kar jih bo hitro zapeljalo v dvočelnost: na zunan se bodo laskali novemu stanju v partiji, na znotraj se bodo pa ozirali po novem gospodarju, morda pri četnikih, morda pri ustaših, morda pri rankovičevcih, morda pri kominformovcih itd. Pri tem jih vest ne bo grizla, saj so že šli skozi čase, ko so se dobrih formalnemu gospodarju, na tihem pa prodajali komunizmu. Sedaj bodo lahko opravljali isto delo, samo v nasprotno smer.

Tako stanje more biti le začasno, stvarnost mu ne bo pustila, da se prelevi v nekaj stalnega. Zamenjal ga bo najbrže režim trde roke; tam je na izbiri cela vrsta alternativ, ki jih lahko rodi domača ali pa zunanja politika.

BESEDA IZ NARODA

Druga knjiga o škofu Rožmanu

CELOVEC, Kor. — Velikine ših vases in naseljih? Prav to so posameznih narodov ne predstavljajo tehnične pridobitve niti zakladi zemlje in stvarne dobrine, temveč njihovi življenjski nazori ter nesebični in daljnovidni voditelji.

Že izraelsko ljudstvo se je v nekdanj ponášalo z Mojzesom in mali, a slavni irski narod se zaveda, da ga je oblikoval veliki učenik in svečenik Patrik. Sveti kralj Štefan je vtisnil ogrski deželi in njenemu prebivalstvu neizbrisni pečat in podobno najdemo tudi drugod osebnosti, ki so peljale svojo dobo k notranji omiki, sreči in blagostanju ali pa jo tirale v prepad nesreče.

Tudi Slovencem Bog ni odrekel vodnikov, ki so nas oblikovali na političnem, umskem in predvsem duhovnem polju. Za vse čase se bo svetilo nad nami ime prvega škofa na mariborski stolici, pesnika, rodoljuba, vzgojitelja in služabnika božjega Slovska. Na višku reformacijskih trenj je obvaroval naše dežele blodenj in zmot nemirnih duhov škof Hren. Še hujši viharji so bili pa prihranjeni slovenskim deželam v dobi okoli druge svetovne vojne. Nikoli v naših deželah še niso trele nasprotno ideologije druga oči drugo s tako silo, kot se je to godilo v našem času. Ta doba je pa bila doba škofa Rožmana. Njegova osebnost spominja na papeža Gregorja VII., ki je živel v srednjem veku. Kar je le mogel, je branil pravice Cerkve, a je nazadnje podlegel premoči.

Na spomenik je dal zapisati besede: "Ljubil sem pravico, zato umiram v pregnanstvu." Kakor papež Gregor VII. se tudi škof Rožman ni nikoli podal, pač pa se je moral umakniti. In po vsej pravici bi mogli tudi njemu zapisati na nagrobni spomenik: "Ljubil sem pravico, zato umiram v pregnanstvu."

Značilno je, da so o škofu Rožmanu govorili dostikrat nasprotniki in molčali njegovi prijatelji. Neka žena je na dolgo in široko pripovedovala, da so "vojnege zločince" Rožmana po vojni obesili v Ljubljani na glavnem trgu. Kdo prešteje vse klevete in laži, ki so krožile svoj čas o škofu Rožmanu tudi po naših vajah, vzemi to knjigo v roko. Toliko življenjske modrosti za naš čas, toliko skušenj in zdravil načel ne boš našel zlepa drugod. Sama zlata zrna za tvoje osebno življenje, ki te morejo bolj obogatiti kot ves zunanji trušč.

Knjigo lahko naročite v Slovenski pisarni v Clevelandu ali v Torontu.

Matej Igerc

Rev. Leon Krstanc:

Spomini na lepe dni pri Novi Štifi pri Ribnici

Nova Štifa z ozadjem Travnogore in Velke gore in s hribovjem v ospredju je že po svoji naravnosti krasota privlačna točka za turiste. Je komaj 3 kilometre (2 milji) oddaljena od železniške postaje Zlebič, dobro uroho od Sodražice in poldrugo uro od Ribnice. Prav okrog Nove Štife je doma vsa "suha roba" (žlice, kuhalnice, rešeta, re-

škafi, bariglice in podobno) in je — vsaj za mojega časa — bila že redka hiša, kjer bi se poleg majhne kmetije ne pečali tudi še s to obrtjo, ki je bila lep vir dohodkov. In je menda Ribnica po tej suhi robi zaslovela in še slovi ne le po Sloveniji, marveč tudi po sosednih deželah. Segavi Ribničanje s svojo krošnjo suhe robe na hrbtu in po svojem izrazitem dialektu, so znani povsod, kot pravi pesem:

Sem Ribničan Vrban,
po cejem svetju znan,
sem bistre jaz glave,
pa žlice imam nove...

Se bolj je Nova Štifa privlačna po svojem namenu, za katerega je bila ustanovljena, morda res na kraju, katerega si je po ljudskem izročilu božja Mati sama izbrala, biti med svojim ljudstvom v pomoč in tolažbo. Za ribniško in kočevsko stran je Nova Štifa kot "Dolenjske Brezje".

Je res zanimivo, da je bil prvi javni nastop takratnega novega škofa dr. Gregorija Rožmana na deželi — pri Novi Štifi. Bili so takrat časi svetovne gospodarske krize. Zlasti v domači deželi je bila brezposelnost velika, kmetje so se pogrezali globoko v dolgove. Država Jugoslavija je po desetih letih obstoja že zašla v hudo krizo; narodi mogle države niso več mogli prenašati vsiljive srbske nadvlade, zlasti Slovenija in Hrvatska sta bili preveč izkoriščani. Mislilec, da bo obvladal položaj, je kralj Aleksander proti odločnemu nasvetu dalekovidnih in izkušenih moždržavnikov z državnim udarom 6. januarja 1929 uvedel diktaturo pod vodstvom generala Petra Živkovića.

"Živkovičev režim" je zadušil vsako svobodno, politično, prosvetno, in v mnogih primerih tudi versko delovanje. Dotedanje politične stranke so bile prepovedane, odlično delavna Prosvetna zveza je bila zatrta, telovadna organizacija "Orel", ker se ni hotela vdati pritisku, da bi se vključila v "Sokola", ki je postal edina v državi dovoljena telovadna organizacija in je mladino vzgajal v protiverskem duhu svobodomiselnosti, je bila razpuščena. Vsak odkrit protest v ogromni večini nezadovoljnega naroda je bil nemogoč. Pa so se pojavili nasveti molče pokazati narodovo nezadovoljstvo. Tako so moške in fantje iz Ribniške okolice priredili skupno romanje k Novi Štifi na zadnjo nedeljo v avgustu 1930. Na "Dolenjskih Brezjah" se je ta dan zbralo nad tisoč fantov in mož, ki so v svoji sredi želeli imeti tudi novega škofa, kateri je komaj par tednov prej stopil v vodstvo ljubljanske škofije, ko je prevzel škofovsko-pastirsko palico iz rok že onemoglega starčka, škofa dr. Bonaventure Jegliča, ki je po 32 letih trdnega in bogato uspešnega dela odšel v zaslužni pokoj.

Mladi škof se je želel radevolje odzval in je bil pri Novi Štifi nadvse priprčno sprejet. Vse je bilo v venci po vitkih mlajih s papeškimi zastavami — slovenske so bile režimsko prepovedane. Ribniški dekan Anton Škubic je v svojem pozdravnem govoru z govorniškega odra, prirejenega iz še preostalega lipo-vega štor, k sklepu izrekel, zaklical dobrodoščilo "fantovskemu škofu" dr. Rožmanu — in fantje so mu izročili "ribniški pušljec", skrbno sestavljen iz miniaturne suhe robe vseh vrst in spodaj okrašen z nageljni, roženkavrtom in rožmarinom. Radostno presenečen je škof sprejel tako iskren pozdrav in je takoj nato v pridigi v preprosti in prepričljivi besedah fantom polagal na srce skrb za krepkost fantovsko življenje. In v nadaljnjem je poudarjal važnost kmetskega in delavskega stanu hrbtenice naroda in je njegovo mladino treba pripraviti na čase, da bo varovala vsaj duhovne narodove zaklade, če mu bo drugo onemogočeno. Navdušenje je bilo čudovito, navzoči so raz-

Tine Debeljak: Žalost zmagoslavja

Kot izredno publikacijo je Kulturna akcija izdala prevod pesmi poljskih pesnikov, ki opjevajo bridkost in žalost vojske in jih je prepesnil in povezal dober poznavalec poljske literature pesnik dr. Tine Debeljak.

Lep in izrazit se mi zdi že naslov. Pesmi v zbirki pa so nekatere tako blizu našemu čutenju v letih groze, da bi jih lahko prevzeli za svoje.

Prešla bodo leta in vek bo preminil, ostali sledovi bodo davnih dni: bolj rdeči bodo maki na Monte Cassinu, ker bodo cveteli — iz poljske krvi.

(Konarski: Rdeči maki na

Monte Cassinu)

Glej, to smo zdaj nad zamrznjenim bregom, odtrgani od zemlje vekovite. Pridi, Marija, z Jezuškom po snegu,

meli svojega nadpastirja; že njegova navzočnost jim je bila dokaz, da bo stopal po stopinjah svojega odločnega prednika. Že na predvečer je po "Marijinem zvonjenju", kateremu je sledilo slovesno potrkavanje po vseh okoliških cerkvah, gorelo nad 40 kresov, nepozaben spomin na čudovito lepe dni pri Novi Štifi. Jaz nisem bil navzoč, ker sem takrat kaplanoval že v Višnji gori. Te spomine sem opisal, kot mi je pripovedoval dekan Anton Škubic, ko sem spomladi 1934 prišel za kaplana v Ribnico.

Državna oblast je tudi razumela položaj in skušala vpliv Cerkve vsepovsod kar moč otežkočiti. Prosvetna društva niso bila le razpuščena in Orlovstvo zatrto; tudi Prosvetni domovi so bili kmalu oblastveno zaprti in uradno zapečateni. Oblast se je trudila, da bi mladino zajela v "Sokolu kraljevine Jugoslavije" (SKJ) in tako dobila vpliv na mladino že od ljudske šole naprej. Začel se je boj za mladino — up in bodočnost naroda. Skoro vsaka fara je imela že "Marijin vrtec", kjer se je šolska mladina pri mesečnih shodih zbirala okrog Marijinega oltarja, "Po Mariji k Jezusu". In pred začetkom šolskega leta smo v ribniški dekaniji prirejali skupne shode Marijinih vrtec pri Novi Štifi, za gornjo stran dekanije okrog Velikih Lašč pa pri lepi Marijini cerkvi na Slevici. Kot dekanjski kaplan sem vsa leta vodil te otroške shode pri Novi Štifi. Vršili so se na Angelsko nedeljo — prvo v septembru, vreme nam je bilo vedno naklonjeno in udeležba je bila vedno čudovito lepa. V popoldanski uri je grič Nove Štife vseh zazvil od otroškega živčava. Vse od Loškega potoka in Gore in Sodražice, pa do dolenjske fars in ribniške so otroci peš in na vozovih ter v spremstvu staršev hiteli, da skupno zapoje božji in svoji Materi pesem ljubezni in vdanosti:

Se gori ljubezen, blažena Gospa;
bodi Ti kraljica mojega srca...

Po pobožnosti v cerkvi, katera je pa vedno bila premajhna, so imeli še pozdrave na obširnem prostoru pod lipami. Mnogi čitatelji Ameriške Domovine so bili med takratnimi srečnimi romarji in si tako gotovo ubujajo svoje spomine na nepozabne, lepe dni pri Novi Štifi pri Ribnici.

(Konec sledi)

KULTURNA KRONIKA

pomolita za ubite!
(Illakowiczowna: O, narod poljski)

Dr. Debeljak je zbral v zbirko skoraj štirideset pesmi, ki so po izrazni moči sicer različne, pa dajejo lep prerez poljskega trpljenja — od zagrizene volje do vojaške udarnosti, od bridkosti katynskega grobišča do warsawskega uničenja, od razočaranja do spoznanja, ki ga v pesmi Križi in meči z veliko muko izreče pesnik Wierzyński, "da smrt ni večna. Večna je — vera."

Ne poznam originalov, toda ko sem prebral pesem pesnika Naleca: Deklica in odmev, ki mora biti za vsakega prevajalca trd oreh, sem bil prepričan, da je dr. Debeljak prepesnil verze z veliko ljubeznijo in z dobrim poslušom.

Knjiga je zelo lepo opremljena in jo bogate lesorezi Bare Remčeve. Izšla je samo v 500 izvodih in od tega jih je v prodaji le 250. Prepričan sem, da so že ali jih bo nekaj na razpolago v Slovenski pisarni.

Karel Mauser

Lojze Ilija: Huda pravda

Kulturna Akcija v Buenos Airesu je izdala kot svojo 77. publikacijo Ilijevo povest Huda pravda. V podnaslovu je zapisano, da je to povest iz domobranskega življenja in se torej pridružuje vrsti tistih povesti in romanov, ki opisujejo čas komunistične revolucije pri nas.

Ko sem Hudo pravdo prebral, mi je ostal trden občutek, da bo ostal Ilija bolj živ v folklorno bogatem Gospodu Šimnu kakor v Hudi pravdi. Tisto staro kmečko življenje, ki je že umrlo in pustilo za seboj lepo zarjo, ob kateri čuti človek domotožje, je pisatelju Iliji bliže kakor zgodba Hude pravde, čeprav jo je sodoživljal.

Na začetek zgodbe postavi odhod patra Benedikta iz samostana. V času narodovih stisk sredinec, notranje neuravnovešen, se odpravljaja k lepi vdovi Angeli, kjer želi živeti kot kmet. Ne bom rekel, da je ta zaplet nemogoč, je pa opisan tako naivno, da zgubi vso svojo moč. Ko bi ne bilo močnega prizora ob slepem Tomažku, bi ostal pater Benedikt v celotni zgodbi mrtva oseba.

Huda pravda je dejansko bolj mozaik dogodkov, ki bi lahko postali močni, če bi pisatelj notranje življenje glavnih oseb poglobil in tako mozaične drobce trdnje zvezal. Ni dovolj za zgodbo samo apologetika protikomunistične borbe, nujno je potrebno za zgodbo, da značaji nastopajočih oseb barvajo čas in okolje. Zdi se mi, da je šibkost Hude pravde prav v tem, ker tega manjka. Morda je Gudbaj še najboljše orisan in blizu njega oče Arnavt.

Apologija protikomunistične borbe je dobra in močna, tiste opazke o četnikih, ki jih nekdo izreče po nočni borbi, pa so fermulirane zelo nerodno. Čeprav mnenje le nekoga, so neposrečne.

Jezik v povesti je lep, kar me moti, je prevečkratna uporaba dialektnega govorjenja. V folklorni povesti daje barvitost, tu je bolj v škodo.

Smem reči, da je Huda pravda prinesla na dan spet drobce težke preteklosti. Vredno ga je pogledati in pretehtati, zakaj s pisateljem vred vsi čutimo, da smo tisočim in tisočim, ki so padli ali bili pomorjeni, veliko dolžni. Ob teh in onih napakah, ki jih povest ima, lahko opravi veliko dobrega.

Knjigo je zelo okusno opremil arhitekt Jure Vomberger. Dobi se v Clevelandu v Slovenski pisarni.

Karel Mauser

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

Račnik vse to ve. Z zaprtimi očmi prebira med prijatelji. Tega ni, onega ni, tretjega ni. Skupaj so hodili, nekatere je potlej še mrtve videl. Za njimi grobek, zveržen križ in na jermen obešana čelada. To je bilo vse, kar je ostalo za mladim življenjem.

Obrača se Račnik v izbi in melje besede gospoda Antona. Gospod že ve. Šibe smo bolj potrebni kakor kruha.

"Nemara, da resen," reče Račnik na glas. Pa se splaš in trdo pribije: "Jaz že, Nantej pa Mojca pa ne. Ta dva pa ne." — S pestjo pribija besede na zid, tako da se je Nantej zbudil in iz naizbe prišel pogledat, kaj je.

Račnik se je zmedel: "Nič ni," je vzdihnil. "Spati ne morem. Vroče je in v nogi me trga. Vreme se bo sprevrglo."

In se je resen. Račnik še ni zaspal, ko se je v okencih zablistalo. Po dolgem času se je od daleč odtrgalo grmenje, ki se je zgubilo za Dobračem.

Račnik se je naslonil na kolmole in se zagledal v okno. Bliksanje se ni ustavilo in grmenje je prihajalo bliže in bliže.

Potlej je zaropotalo po strehi in po dvorišču. Učila se je ploha. Račnik je razločno slišal, kako se krivi stari ledrar za hišo. Trhleni, pa ga je tako nerodno posekati, da se ga Račnik ne loti.

Ko se je grmenje pogrnalo proti Reljaku, je Račnik zaspal. Ni bilo pravo spanje, slišal pa vendar ni, da je Nantej spet prišel iz naizbe in prisluškoval, če očetu ni morda slabo.

Pa se je umiril, ko je slišal, da oče globoko diha in da se je obrnil na postelji.

Smrečnikova je slišala prvi oklik. Ne da bi premaknila glavo, je z očmi poiskala Sedmenikovo, ki je sedela v predzadnji klopi in črnjavo gledala v mašne bukve. Čudno težko ji je postalo in sama ni vedela, kdaj so ji prišle solze v oči. Sram jo je bilo in, da bi skrila ganjenost, se je zagledala v star kip sv. Ane na stranskem oltarju. S solznimi očmi je obstala na kipu.

Saj ni privedel. Stari Smrečnik je že zinil prve besede, ki so zabolele, čeprav jih ni rekel pred njo. Slišala jih je pa. "Mar bomo na grunt tujo kri vzeli?"

Folteju jih je rekel v hlevu. Za vrati je stala in je nista videla. Tiho se je umaknila, trna iz srca pa ni mogla izdreti.

Prav zato gre toliko barti na Bistrico k maši, čeprav ima cerkev doma skoraj pred nosom. Vsaj zebra lahko pred sv. Ano.

Agata dobro ve: če otrok ne bo, bi bilo bolje, ko bi doma za strino ostala. Sto barti bolje. Pri Smrečniku bodo nekoč potrebovali mladega gospodarja.

V Agati je trma ugasnila. Nič več ni tiste košatosti, od vsega je ostalo samo še ostro sovraštvo do Mojce. Ni kriv Nantej, tudi Oštrnik ni kriv. Mojca je kriva. Iz fače je znala spresti tisto, kar ona ni znala za bogatije. In ga je ujela. Ujela ga je in zdaj bo njen. Nobene poti ni več do njega.

Sama ni vedela, kdaj je maša minila. Ljudje so se razkapljali, ona je pa še vedno sedela in čakala.

Potlej so se ji sprostile solze. Še brisala jih ni. Sele ko je počasi drsala proti sv. Ani na stranskem oltarju, je potegnila z rokavom čez oči in pokleknila na stopnice.

Da bi vsaj nekaj imela na Smrečnikovi košatiji: vsaj otroka, ki bi bil njen. To uro je vedela, da poti, po kateri gre, nima rada. S prisojne strani je prišla na odsojno. Če bo vsa Smrečnikova hiša na soncu, jo bo vseeno

zeblo v srce do zadnje ure.

Ko je odšla iz cerkve, je pred farovžem naletela na gospoda župnika. Rada bi se umaknila, toda gospod jo je že opazil.

"No, Agata, še kar v našo cerkev hodiš?" se je nasmešnil.

"Rada pridem," ji je bilo nerodno. "Mar ne bi smela?"

"Seveda smeš. Še rad vidim. Saj si bila todle krščena in poročil sem te tudi todle." S prijaznimi očmi je vrtal vanjo n Agati se je zdelo, da vse vidi. Vsako njeno misel posebej, še to zadnjo zavoljo Sedmenikove in zavoljo otroka.

"Za mašo bi dala, gospod," je rekla nenadoma.

"Kar v farovž stopiva," se je obrnil gospod Anton in šel pred njo.

Ko sta uredila zavoljo maše, je gospod stopil po izbi. Z rokami na hrbtu se je ustavil pred Agato.

"Bog lahko čudeže dela, Agata, pa jih ne dela vsak dan. Nerodno sem povedal. Jih dela vsak dan, pa na znotraj, tako, da jih mi Ziljani ne vidimo."

Kakor da mu je nerodno žobariti z dečvo, je stopil do okna. — "Ti" se je hitro obrnil, "kako pa Foltej žinja? Doma se ne drži in, če Bog čudeže ne bo naredil — po svetu je toliko stvari, ki človeka obrnejo..."

Ni končal stavka. Agata je tiho vekala.

"Vekati ni treba," je žobril gospod naprej. "Mlada si še. Morda je vse prav in bo otrok pri Smrečniku še čuda veliko."

Odkimala je.

"Kaj ti veš, telpa," je skušal biti trd, ker ga je Agatin vek bolel. "Še vse bo prav. Potrpaj, da si pekla na zemlji ne ustvariš. Smrečnika pozna. Samo zemljo vidi. Zemljo pa tistega, ki bi po tej zemlji korpal in njegovo ime nosil."

"Pa nobenemu ne povejte," je prosila. "Tudi pri nas ne."

"Saj nisem potovka," je rekel tiho. "In žebraj, dečva!"

"Hvaljen Jesus," je pozdravila in prišla za kljuko. Pa jo je še ustavil: "Agata!"

Vzdignil je prst.

"Ne sovraži Sedmenikove, ki bo Nanteja dobila! Trpljenje včasih sovraštvo rodi. Ne daj, da te premoti zlodej."

Ni ga pogledala. Gospod Anton je gledal v zaprta vrata in majal z glavo. Potlej je stopil do okna.

Agata je kolavtrala po poti za farovžem. Nič ni kazalo, da je Oštrnikova. Šla je, kakor da je prišla od daleč in da ne ve, kje se bo ustavila.

Gospod Anton je stopil do kanterla, kjer je imel v kotu v škatli brančurjeve jagode. Vrgel jih je nekaj v usta in pregriznil. Ustnice so se mu potegnile v grenkobo. Vsak dan jih je jedel zavoljo bolezni.

"Grenak je ta zakon," je kuntral na glas. "Grenak kadar brančurjeve jagode. Pa bi moral biti za čudo lep."

Segel je po breviju. Pa se je spozabil in pljunil grenke jagode po tleh. "Nobeden grenkobe nima rad," se je izgovarjal. "Pa je včasih edino zdravilo. Čokobarti!"

(Dalje prihodnjič)

Strašno droben prah

Najdrobnejši prah je aluminijev. Zrnca imajo v premeru povprečno 0,03 mikrona (mikron je tisočinka milimetra), gram takih prašnih zrn pa ima 75 kvadratnih yardov površine. Za znanstvene poskuse so ga začeli prodajati v ZDA februarja 1959 po 30 dolarjev za unčo (2,835 dkg). Nekatera zrnca merijo celo samo 0,005 mikrona.

F. S. FINZGAR:

NJIVA

Kadar koli hodim po tisti mah mehko ležišče. Tik ležišča stezi, se razveselim. Ozka je, komaj ped široka. Ob njej ne rasto aloe in palme, ne diši jasmnin in hiacinti, se ne košatijo pinije in oranže. Takih otrok vedno jasnega juga ni ob tisti stezi. Trdoživi trpotec poganja ob njej šibele, bogate semena, ob grmičku cvete šentjanževa roža, z leske se usipajo abranci kakor mrtvi črvički. Tudi ni ta steza po nepotrebnem skrivljena in vijugasta, zakaj ni je zamislil umetni vrtnar, da bi pomagal krajšati brezdelju prazni dolgačas. To stezo je izhodila noga, kateri se mudi v rano jutro k delu, ki hiti ob žaru večernice z dela zopet na delo, k ognjišču, v hleve... Zato pa teče stezica po polju, kakor bi rjav, od dela shujšan prst kazal in ukazoval: Naprej, na delo! Nič na desno, nič na levo! Še njive se ne ogibaj! Kar čeznjo! Čez brazde, čez lehe! Zakaj ti, ljudstvo, zvezano z grudo, nisi kakor gospoda iz mest, tudi nisi kakor obrtnik in tovarna! Tem je rodoviten slednji dan, tebi rodi gruda samo pol leta.

Razjokal bi se ob tej misli. Ti, ratar, si tisti, ki nimaš nikogar, da bi ti pisal ure dela. Petelinji klic je tvoja tovarniška sirena; ti si vsak boljši prigrizek drugega od ust, da nasičuješ druge; tebi je krivična celo gruda, ki zapne svoja nedra in ti je dojilja samo pol leta! Razjokal bi se na tisti stezi...

In vendar, kadar koli hodim po njej, se razveselim. Ko zagostoli škrljanec, ko zadisi mlado seno, ko se zganejo sredi ograbkov beli rokavci, ko zapoje kosevo kladivo na klepiščih svojo pesem, ko se sredi žita ukrešajo plameni rdečega maka, takrat sem videl njegovo obličje. Izza prstene polti so se svetlikale blede, prosjone lise. Tudi pokašljeval je. Kadar je zakašljel, se je žena vselej obrnila k njemu. Na obrazu tiha skrb, sočutje, kakor prošnja: Počij, ljubi moj! Preveč te zdeluje! Mož se je pa ozrl na ozare, kjer je čepela kopa otročičev in z bilko klicala murna iz luknjice, in ni odnehal. Še globlje se je sklonil in motika je hitreje zapela lačno pesem: Njiva, daj nam kruha! Pogled jih tamkaj na ozarah... Ne sejejo še, pa bi radi želi... In njiva je odgovorila s tanko soparico, ki se je kadila iz nje, z brstečimi kalmi, ki so zelenele na njenih prsih, z voljnimi vzdihji, ki so se oglašali izpod motik.

Minilo je nekaj tednov. Na njivi ni bilo več moža. Črna ruta na glavi vdove se je sklanjala globoko do zrelega klasja, na ozarah so takisto še sedeli otroci... Ko se je vdova ozrla po njih, se je sključila še globlje. Pokleknila je na njivo. Njeni prsti so se pogovarjali s sadeži na njivi.

Bodi pravična, ljuba zemlja! Obrodi mi! Pogled, kako te rahljam, kako te božam! Kaj se pripogiblješ, ti kapusova glava? Ne legaj na zemljo, segnjejš. Obsujem te. Takole! Kvišku! Pogled jih konec njive! Vsi čakajo nate. Aha, zatrgal si se mi, plevel nepridiprav! Ne tako! Ne bočila tvoja korenina iz moje njive. Izderem te! Ljubezen matere je rodila ljubezen do grude. Ljubezen je žarela v sadikah, sadike so rodile.

Pozdravljen, tovariš hrast, pozdravljene tvoje in moje sanje! Pod hrastom mi je postlal

vozičkom pridelka je vozila vdova v svoj dom. Na njenem obrazu ni bilo obupa pred zimo. V mojem srcu se je pa rodila nova misel, nova želja: Da bi mi bilo dano dobiti iz srca te vdove njeno vročo ljubezen do grude in vzeti pridnost z njenih prstov, pa bi vse to posejal križem po njivi, ki je premalo ljubljena in premalo spoštovana od lastnih otrok! — Ta njiva je domovina.

ČUDAŠKI SRNJAK

Kakih sto metrov od Margučeve hiše v Škofji Loki teče preko manjših brzic Poljanska Sora. Ta bistra reka privablja v svojo strugo razigrane otročaje, ki stikajo pod skalami za kaplji.

Med takimi razigranci je bil pred več kot pol stoletja tudi Julij Marguč. Tedaj je najbolj užival pri lovljenju rib "na črno."

Leta so tekla in Julijevo prvo delovno mesto je bilo v ribogojnici na škofjskem veleposestvu v Nazarjah v Savinjski dolini. V letih, ko je mladenič dezoreval v moža, je veselje do ribolova zamenjalo resnejše, nevarnejše in za mladega moškega zanimivejše opravilo — lov. Iz svojega dolgega lovskega življenja se najraje spominja tega dogodka:

"Na Golte nad Mozirjem sem krenil na petelina. Dolgo sem hodil po precej visokem snegu, a o pernatem gozdnem kraju niti sledu. Odpravil sem se v samotno bajto na planini. Z lastnikom sva se dobro ogrela, potem pa šla skupaj poskusit lovsko srečo. Nisva dolgo hodila, ko mi je spremljevalec pokazal proti vrhu visoke smreke. Kakšen pogled! Na vejah je sedelo nekaj divjih kur in petelin. Dvignil sem puško, pomeril na petelina in sprožil. Kolega je zaklical: 'Zadel si ga!' Ko sem cev puške obrnil k tlom, je iz nje padel moker naboj."

Pozneje se je Julij vpisal v lovsko in ribiško zvezo. V obeh je opravljal številne funkcije. Zdi se mu čudno, da ni več lovec tudi v ribiški organizaciji. Morda se ne zavedajo, da se lov in ribolov dopolnjujeta.

Med najnimim pogovorom sem si ogledoval stene zelo okusno opremljene lovske sobe. Posebno pozornost je vzbudila trofeja nad mizo. Julij mi je zaupal zgodbo o čudaškem srnjaku:

"Zasledoval sem ga dober mesec od jase do jase, od potoka do potoka in iz hoste v hosto. Nekega dne sva se srečala iz oči v oči. Stirideset korakov je bilo med nama. Pogledal sem skozi daljnogled. Srnjak je stal pri miru in me motril. Čudno se mi je zdelo, da tako mirno čaka na strel, kot da se je naveličal tegob sveta. Pomeril sem in sprožil. Počilo je in srnjak se je zgrudil.

Veste, to je ena najlepših trofej v škofjeloški lovski dru-

žini. Ocenjena je bila s 116 točkami."

"Lovca si vedno predstavljamo kot človeka, ki na veliko strelja divjad," sem mu dejal. "To prepričanje je zmotno. Pravi lovec le malokrat ukriži prst ob puškinem petelinu. Tisti, ki hodijo v gozdove po trofeje, so strelci, ne pa lovci," me je za konec poučil Julij Marguč. T. J.

Politika presenečenj ni dobra za vse slučaje

CLEVELAND, O. — Predsednik Nixon je pred par meseci poskusil svojo srečo s taktiko presenečenj. Pri iskanju stikov s kitajskimi komunisti se mu je to obneslo. Nihče mu ni mogel očitati, da mu je zvezna vlada s tako taktiko napravila škodo. Nixon je sedaj nadaljeval taktiko presečenj pri objavi svoje "nove gospodarske politike". Sedanjí slučaj se mu ni posrečil. Natlačil je namreč v svojo prvo in načelno izjavo toliko gradiva za svojo novo politiko, da ga sploh ni mogel dobro razčleniti kaj šele razložiti. Posledica se je pokazala že prve ure po njegovem govoru na televiziji. Svet je postal zmešan, doma in na tujem, na tujem še bolj kot doma, in zmešnjava se še ni polegla. Federacija je zato morala obljubiti za konec tedna nekaj več pregleda in nekaj dodatnih pojasnil. Upajmo, da bo držala besedo.

Med tem so se že pojavili prvi kritiki, doma med unijami, na tujem pa na Japonskem. Naši domači delavci in Japonci se namreč čutijo najbolj prizadete, posebno naši delavci. Ne bodo namreč za tri mesece dovoljene nobene višje plače in mezde, okrnjene bodo naravnost ali po ovinkih tudi njihove pravice do štrajka, vsaj tako namigujejo izjave voditeljev zvezne vlade. Delavcem ne gre v glavo, zakaj naj bi bili ravno oni najprej in najbolj prizadeti po novi gospodarski politiki.

Kar se pa tiče tujine, se ta obnaša tako kot l. 1934, ko je pokojni Roosevelt tudi kar na hitro roko razvrednotil dolar in pri tem še dejansko ukinitil dolarjevo zlato veljavo. Tudi takrat smo se par tednov lovili semtertja, dokler se gospodarski svet ni vsaj malo pomiril. Ostal je na njem vtis, da je doba zlata veljave pokopana in da od tega mednarodno gospodarstvo ne bo imelo nobene koristi. Vtis je kaj kmalu postal resnica. Zmešnjava vlada tudi v naših političnih krogih. Nixon je pozval kongresne politike, naj podprjo njegovo akcijo. Politiki so to tudi storili. Saj kaj drugega tudi storiti niso mogli, ker so jim osnove nove Nixonove politike še zamaglene.

Pojavilo se je novo vprašanje: Kako bo naša nova gospodarska politika vplivala na našo zunanjo politiko. Mnenja so še deljena, večina pa že misli, da bo morala tudi naša zunanja politika plačati svoj "ceh". Vprašanje je na primer, kaj bo napravila Japonska, ki spada med stebre naše politike na Tihem oceanu. Zmešnjava v Evropi se da označiti z besedami: Evropa razpravlja in čaka, poslovanje pa omejuje, kar se le da!

U Tant stavil nov proračunski predlog

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Uprava ZN je sestavila načrt za novi proračun, ki je za 8% večji od lanskega. Lani je znašal \$192 milijonov, letos je povečan na \$208 milijonov. Predlog pride najprvo pred pristojne odbore ZN, potem pa pred generalno skupščino, navadno v začetku decembra. Proračunski predlog je zato večji, ker hoče uprava ZN nastaviti 155 novih uradnikov. Sedaj jih ima nekaj nad 8.000.

Z druženi narodi bodo med redniki koristniki nove ameri-

ške gospodarske politike. Ta je zamrznila cene za tri mesece, verjetno bodo pa ostale zamrznjene še po poteku te dobe. Na račun večjih plač ne bo torej upravi ZN treba povečati proračuna. Korist od ameriške gospodarske politike bodo imele tudi vse države članice ZN. Svoje prispevke bodo plačevale ZN v dolarjih, te bodo pa lahko cenejše nabavile, kajti ni dosti upanja, da bi se tečaj dolarja kmalu bistveno popravil.

Uvajanje decimalnega sistema v Angliji napreduje

LONDON, Vel. Brit. — Anglija je začela uvajati decimalni sistem l. 1965. Začetek je bil težaven, toda vlada je vse zapreke premostila s potrpežljivostjo. Decimalni sistem kar lepo napreduje, v zaostanku je le tam, kjer ima opravka z vsakdanjim življenjem, na primer v trgovinah na drobno, gostilnah itd.

Vlada je zato sklenila, da nekaterih predmetov, kot so mleko, pijače itd. ne bo spravila pod decimalni sistem. Dobro napreduje decimalni sistem v znanstvu, prosveti tehniki in kemiji, kjer je bil deloma že preje v navadi. Na splošno se pa mora reči, da se angleški narod ni pokazal tako konservativen, kot so prvotno mislili.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico za splošno čiščenje, nič pranja, ob sobotah, na Cleveland Heights, 32 Fairmount avtobusna linija. Mora govoriti angleško. Kličite 321-7389 po 6. zv. —(159)

MALI OGLASI

V najem
Oddamo 3 sobe zgoraj, šoparna gorkota in plin. Kličite po 6. uri HI 2-7821

Naprodaj
V fari sv. Vida, 2 hiši na enem lotu, 2-družinska spredaj ima 6 sob, kopalnico, furnez in garažo vsaka, in enodružinska hiša zadaj ima 4 sobe, kopalnico in furnez. Kličite 261-2492. —(159)

PLESKANJE
zunaj in znotraj po nizkih cenah. Kličite kadarkoli 391-6582 (164)

V najem
Oddamo 5-sobno stanovanje, zgoraj, lepo, čisto, na 1176 Norwood Rd. Nič otrok. Kličite HE 2-2976 —(158)

V Nottingham okolici
se odda krasno, mirno, 6-sobno stanovanje z garažo, zakonskemu paru ali samski osebi. Nič živali! Cena \$100. Kličite KE 1-5573 po 5. uri popoldne. —(159)

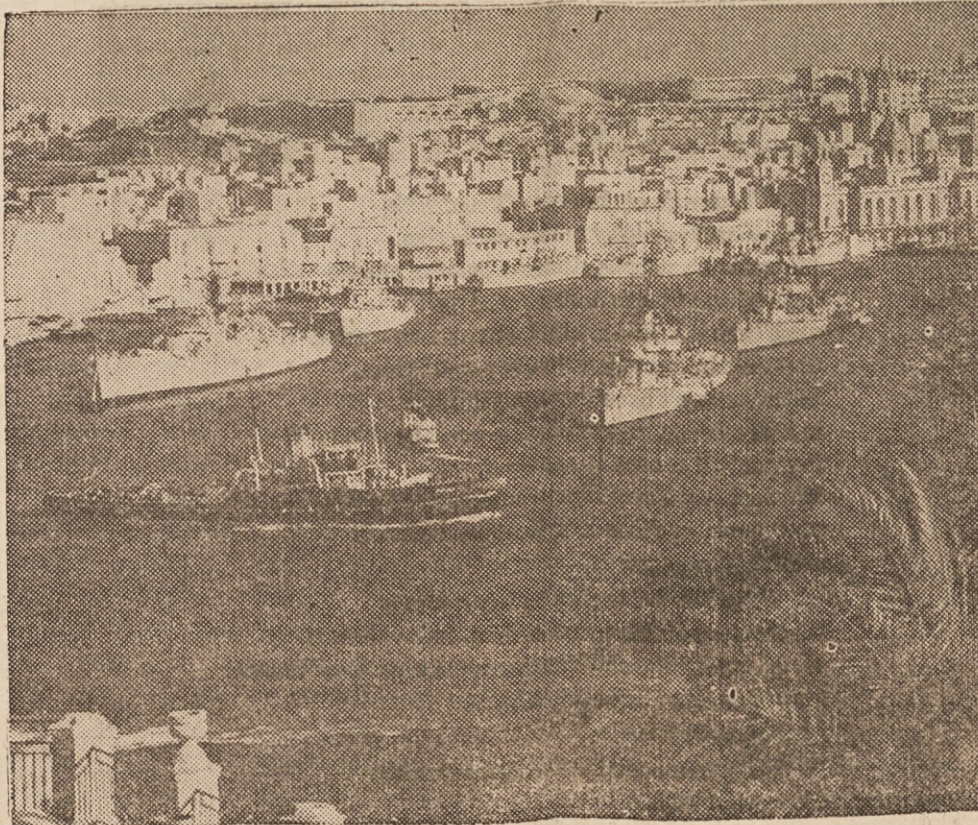
Odda se
Apartment, 4 sobe, dvema odraslim v fari sv. Vida, nič otrok. Kličite 361-0823. —(159)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. 481-2237

Hiša naprodaj
Dvostanovanjska hiša (5 in 4) je naprodaj na Bonna Avenue. Kličite 221-0907. Najboljša ponudba! —(19, 20, 23, 25, 27. avg.)

Hiša naprodaj
Euclid — bungalow, blizu slov. doma in cerkve sv. Kristine, 3 spalnice, klet, razvedrilna soba, garaža, 50 x 150 lot, v srednjih 20h. Lastnik 481-6859. —(162)

NIČ VEČ VOJNIH LADIJ? — Slika kaže pristanišče Valetta na Malti, kjer je bilo nekdanj oporišče britanskega sredozemskega brodarja, nato brodvja NATO. Nova delavska vlada je odpovedala gostoljubje ladjam NATO, ko se prepira z Veliko Britanijo, nekdanjo gospodarico Malte, o obsegu pomoči.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Njegov duh je jasen kakor vedno, toda njegovo telo nepremično in jezik nem."

"In njegovo srce polno ljubezni do vas, ljubo dete, ali ni res?"

"Da," pravi Valentina in vzdihne, "on me ljubi."

"Kdo bi vas ne ljubil?"

Ubogo dete se bolešno nasmeje.

"In v čem se kaže bolezen vaše babice?"

"Njeni živci so silno razburjeni, spanje nemirno, in trdi, da je v spanju duša zapustila telo. Zdelo se je skoro, da se ji blede; trdila je, da je videla to noč, kako je stopila v njeno sobo prikazen, in slišala, kako se je ta prikazen dotaknila njenega kozarca."

"To je čudno," pravi zdravnik. "Gospa de Saint-Meran doslej nisem poznal od te strani."

"Danes sem jo prvič videla tako," pravi Valentina; "in bala sem se svoje uboge babice ter mislila, da zblazni. Celo na mojega očeta, ki ga poznate kot močnega duha, je naredila, kakor se je zdelo, globok vtis."

"Videli bomo," pravi zdravnik. "Kar pripovedujete, se mi zdi jako čudno."

Notar odide, in Valentino obvestijo, da je njena babica sama. "Pojdite k nji," pravi zdravniku.

"In vi?"

"O, jaz si vas ne upam spremljati; prepovedala mi vas je poklicati, in ker so, kakor pravite, moj živci razburjeni, hočem iti na vrt, da se nekoliko razvedrim."

Zdravnik stisne Valentini roko, in dočim odide on k njeni babici, odhiti ona na vrt.

Pač nam ni treba šele praviti, kateri del vrta je bil njeno najljubše šetališče. Ko utrga blizu hiše vrtnico ter si jo vtakne v lase, odhiti po temnem drevoredu proti klopi in proti omrežju.

Cim dalje gre, tem jasnejše se ji zdi, da kliče nekdo njeno ime. In začudena obstane.

Vedno jasnejši postane glas, in končno spozna v njem glas svojega Maksimilijana.

XVI

Obljuba.

Res je bil Morrel, ki je izza včerajšnjega dne ni več videl. Z onim instinktom, ki je lasten materam in zaljublencem, je uganil, da prihod gospe de Saint-Meran in smrt njenega soproga pri Villefortovih kaj provzročita, kar mora njega in Valentino zanimati.

Kakor smo pravkar videli, je imel čisto prav, in ni bil samo nemir, ki ga je prestrašena in trepetajočega vlekel k omrežju.

Valentina ni mislila, da ga najde tukaj; to ni bil čas, ob katerem je navadno prihajal Mor-

rel, in samo slučaj ali pravzaprav srečna simpatija jo je priviedla na vrt.

Ko je Morrel videl, da prihaja, jo je poklical in pohitel k omrežju.

"Vi tukaj? Ob tem času?" ga vpraša Valentina.

"Da, uboga prijateljica," odvrne Morrel. "Prihajam, da slišim in povem slabe novice."

"O, to je hiša nesreče," pravi Valentina. "Govorite, Maksimilijan, toda resnično, mera najine žalosti je že tako polna..."

"Ljuba Valentina," pravi Morrel, prizadevaje si, da bi skril svojo ginjenost in govoril mirno, — "prosim vas, poslušajte me dobro, kajti vse, kar vam porečem, je resno. Kdaj vas nameravajo omožiti?"

"Čujte," pravi Valentina, "ničesar vam ne morem skrivati, Maksimilijan. To jutro se je govorilo o moji možitvi, in moja babica, na katero sem računila kot na svojo oporo, ki nama ne more manjkati, se ni samo odločno izrazila za to možitev, ampak celo želi, da pride gospod d'Epinay kar najprej, da se takoj drugi dan po njegovem prihodu lahko podpiše pogodba."

Bolesten vzdih se izvije ubogemu Morrelu iz prsij. In nato opazuje mlado deklico dolgo in žalostno.

"Ah," pravi s svojim nizkim glasom, "strašno je slišati, če pove to tako mirno ženska, katero človek ljubi. V nekaj urah je končano vse. O, jaz se ne bom upiral čisto nič. Ali niste rekli, da čakajo le še gospoda d'Epinay, da podpiše pogodbo? Gospod d'Epinay je prišel to jutro v Paris."

Valentina vsklikne.

"Pred jedno uro sem bil pri grofu Monte-Christu," nadaljuje Morrel; "govorila sva o nesreči, ki je zadela vašo hišo, ko naenkrat pridrdra na dvorišče voz. Čujte, Valentina, dotlej nisem veroval v predznamenje, zdaj moram pač verovati vanj; ko sem začul ta voz, me je streslo po celem telesu. Kmalu nato začujem korake na stopnicah. Komturjevi koraki niso mogli prestrašiti dona Juana bolj, kakor ti koraki prestrašijo mene. Končno se odpro vrata, in vstopi Albert Morcerf; menil sem že, da sem se zmotil, ko se naenkrat prikaže za njim še drug mladenič, katerega pozdra-

vi grof z vsklikom: "Ah, gospod baron Franc d'Epinay!" Zbral sem vse svoje moči in ves svoj pogum, da sem se obdržal pokonci; morda sem prebledel, morda sem se tresel, a moje obličje je obdržalo svoj navadni izraz. Pet minut pozneje sem se moral posloviti; tekom teh petih minut nisem slišal nobene besede, bil sem uničen."

"Ubogi Maksimilijan!" vsklikne Valentina.

"Zdaj sem tukaj. Odgovorite mi in pomislite dobro, da je vaš odgovor za me življenje ali smrt; kaj nameravate storiti?"

Valentina molče povesi glavo.

"Čujte," nadaljuje Morrel, "danes ne mislite prvič na položaj, v katerem sva. Ta položaj je resen, nujen, vzvišen; ne mislim, da je to trenotek, ko se imava prepustiti brezplodni bolesti; to je za ljudi, ki trpe iz udobnosti in lenobe in se pri tem počutijo dobro. O, so taki ljudje, in gotovo jih Bog enkrat poplača v nebesih za to, čemur so se odrekli na zemlji; toda kdor se čuti dovolj močnega za boj, ne izgubi niti jednega dragocenega trenutka in neposredno vrne usodi udarec, katerega je dobil od nje. Ali vas je zdaj volja, bojevati se z usodo, Valentina? O, povejte mi, kajti samo zato sem prišel semkaj, da vas vprašam to."

Valentina se strese in pogleda Morrela z velikimi, preplašenimi očmi. Misel, da bi se protivila svojemu očetu, svoji babici, svoji rodbini, jej je čisto nova.

"Kaj pravite, Maksimilijan," vpraša, "in kaj imenujete boj? O, recite sakrilegij. Kako? Protivila naj bi se volji svojega očeta, želji svoje umirajoče babice? To je vendar nemogoče!"

Morrel se zgane.

"Vi imate preplemenito srce, da bi me ne razumeli, in dobro me razumete, ljubi Maksimilijan, tako dobro, da morate molčati. Bojevati se? Jaz? Bog me varuj tega! Ne, ne, vse svoje moči rabim, da se morem boriti s samo seboj in piti svoje solze. Da bi žalila svojega očeta, da bi zagrenila svoji babici njene zadnje trenutke? Ne, nikakor ne!"

"Prav imate," reče Morrel jako mirno.

"Moj Bog, kako mi pravite to!" vsklikne Valentina začudeno.

"To vam pravim kot mož, ki vas občuduje, gospica," odvrne Morrel.

"Gospica!" vsklikne Valentina. "Gospica! O egoist! Vidi me, da sem vsa obupana, in se dela, kakor da me ne razume."

"Motite se, jaz vas nasprotno razumem jako dobro. Nočete se protiviti gospodu Villefortu in biti nepokorni gospej markizi, in zato podpišete jutri svojo možitveno pogodbo."

"Toda moj Bog, ali morem drugače?"

"Tega ne smete vprašati mene, gospica; v tej zadevi sem slab sodnik, in moja sebičnost me dela slepega," pravi Morrel. "Z votlim glasom, in njegova trdno stisnjena palca kažeta njegovo rastočo razjarjenost."

"Kaj bi mi bili pa predlagali, Morrel, če bi bili videli, da sem pripravljena sprejeti vaš predlog? Povejte mi! Ne gre se zato, da mi očitate, da delam napačno,

ampak da mi svetujete."

"Ali so te vaše besede resne, Valentina? Ali vam res smem svetovati? O, govorite!"

"Gotovo, ljubi Maksimilijan, kajti če bode vaš svet dober, ga hočem ubogati."

"Valentina," pravi Morrel in poskusi zlomiti jedno izmed desk, "podajte mi svojo roko v znamenje, da mi odpustate mojo razburjenost; samega sebe nisem mogel več premagovati, kajti že celo uro se bojujejo v mojem duhu najbolj brezumne misli. O, če zavrnete moj svet!"

"Torej kakšen je ta svet?"

"Poslušajte, Valentina."

Mlada deklica dvigne oči proti nebu in vzdihne.

"Jaz sem neodvisen," pravi Maksimilijan, "in dovolj premožen za naju oba. In pred Bogom vam prisegam, da postanete mo-

NOVA PASJA DRUŽINA — Znani ruski cirkuški kloven Oleg Popov ni smel vzeti s seboj na gostovanje v Veliko Britanijo psov, s katerimi nastopa v eni od svojih predstav. Ker je to hotel v Britaniji podati, mu ni ostalo drugega, kot poiskati za svojo pasjo družino nadomestek na Angleškem. Na sliki ga vidimo s psi, ki jih je izbral za svoj nastop.

Oglašujte v naših malih oglasih

- **ČE PRODAJATE** ali kupujete rabljeno pohištvo,
- **ČE IŠČETE** ali oddajate stanovanje,
- **ČE POTREBUJETE** delovno moč,
- **ČE IŠČETE** zaposlitev,
- **ČE PRODAJATE** ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0623.

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDAA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019.

ja žena prej, kakor se dotaknejo moje ustnice vašega čela." "Pri vaših besedah trepetam," pravi deklica.

(Dalje prihodnjik)

Globoke korenine

Alfalfa seže s svojimi koreninami čisto do 15 čevljev globoko v zemljo.

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadilo naročnine te ob prvem obvestilu. Prihiznite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

INVITATION TO BID ON A 60 BED NURSING HOME ADDITION

Slovene Home for the Aged invites General Contractors to submit their qualifications for the purpose of bidding. Three story, masonry addition, 23,937 square feet. Address intention to bid, on or before Friday, August 20, 1971 to:

**BUILDING COMMITTEE
SLOVENE HOME FOR THE AGED
18621 Neff Road
Cleveland, Ohio 44119**

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znance, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenjel

**AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103**

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

BUTTERFIELD NEAR YORKTOWN — 9 rm. bi-level. 3 bdrm., 1½ baths, den. pan. fam. rm., kit. with breakfast rm., 2 c. att. gar. on ¼ A. Crptd. HI \$30's. By Owner. 629-2061

BUSINESS OPPORTUNITY

SNACK SHOP - TASTEE FREEZE Newly remodeled. Near schools & shops on Northwest side. \$5,500. Call owner at 278-0756

(159)

V BLAG SPOMIN
OB DESETI OBLETNICI ODKAR
JE UMRL NAŠ LJUBLJENI
SOPROG IN PREDOBRI OČE

Anton Baznik

Odšel je od nas v večno življenje dne 19. avgusta 1961.

Spomin na Te je naš zaklad, saj vsak od nas Te imel je rad. Pri Bogu zdaj se veseliš, a v srcih naših še živiš.

Sveta vera nas tolaži, da se zopet snidemo, tam pri Bogu v rajski slavi večno srečo uživamo!

Zalujoci:

soproga **MARY**
sinova **JOSEPH** in **ANTHONY**
z družinama.

Cleveland, O., 19. avgusta 1971.